

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 332/2023
05.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ружице Дугошије, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Смедереву СИК 44/22 од 26.12.2022. године и Кв.Сик.1/23 од 19.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.04.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ружице Дугошије, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Смедереву СИК 44/22 од 26.12.2022. године и Кв.Сик.1/23 од 19.01.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 84. Кривичног законика, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Смедереву СИК 44/22 од 26.12.2022. године одбијена је као неоснована молба браниоца окривљеног АА - адвоката Ружице Дугошије за извршење казне затвора у трајању од 7 (седам) месеци у просторијама у којима окривљени станује, а на коју казну је окривљени осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Великој Плани К.401/21 од 27.04.2022. године.

Решењем Вишег суда у Смедереву Кв.Сик.1/23 од 19.01.2023. године делимично је уважена жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Ружице Дугошије, па је преиначено решење Вишег суда у Смедереву СИК 44/22 од 26.12.2022. године у погледу одлуке о начину извршења казне затвора, тако што је одређено да ће се казна затвора у трајању од 7 (седам) месеци на коју је окривљени АА осуђен пресудом Основног суда у Великој Плани К.401/21 од 27.04.2022. године, која је постала правноснажна дана 11.10.2022. године, извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује и то на адреси ..., улица ... број .., уз примену електронског надзора, с тим да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних

санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Ружица Дугошија, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП у вези члана 84. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи решење Вишег суда у Смедереву Кв.Сик.1/23 од 19.01.2023. године у односу на извршење изречене мере безбедности тако што ће одредити да ће се мера безбедности извршавати на слободи или у некој установи отвореног типа или да укине наведено решење у односу на извршење изречене мере безбедности и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, као и да у складу са чланом 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажног решења Вишег суда у Смедереву СИК 44/22 од 26.12.2022. године које је преиначено решењем Вишег суда у Смедереву Кв.Сик.1/23 од 19.01.2023. године у односу на извршење мере безбедности до доношења одлуке по поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Закона о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 84. КЗ, док је у осталом делу захтев одбачен, јер нема прописан садржај.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је побијаним другостепеним решењем повређена одредба члана 84. КЗ и то у делу у коме је одбијена жалба браниоца везано за измену начина извршења мере безбедности обавезно лечење алкохоличара која је окривљеном уз казну затвора изречена правноснажном пресудом Основног суда у Великој Плани К.401/21 од 27.04.2022. године. Наиме, како је другостепено веће Вишег суда у Смедереву делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног преиначило првостепено решење судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Смедереву у погледу одлуке о начину извршења казне затвора тако што је одредило да ће се казна затвора у трајању од 7 (седам) месеци на коју је окривљени АА осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Великој Плани К.401/21 од 27.04.2022. године извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује и то на адреси ..., улица ... број .., уз примену електронског надзора, то је, по ставу браниоца окривљеног, другостепено веће при измени одлуке о начину извршења казне затвора требало да истовремено измени и одлуку о начину извршења према окривљеном мере безбедности обавезно лечење алкохоличара из члана 84. КЗ и одреди њено извршење на слободи (што је у свом налазу и мишљењу предложила вештак

неуропсихијатар др Анђелка Величковић) или бар у установи отвореног типа, а не да остави извршење наведене мере безбедности у установи затвореног типа и то у Специјалној затворској болници у Београду, обзиром да је то неспојиво са извршењем казне затвора у просторијама у којима окривљени станује, а што је отвореног типа.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, имајући у виду да је у конкретном случају фактички усвојена молба окривљеног АА за извршење казне затвора у просторијама у којима станује, а која молба се може односити искључиво на измену начина извршења изречене кривичне санкције, конкретно изречене казне затвора до једне године, те имајући при томе у виду да ни по једној законској одредби не постоји могућност да суд у поступку по молби окривљеног за извршење казне затвора у просторијама у којима станује, поднетој сходно члану 41а Закона о извршењу кривичних санкција, истовремено измени и одлуку о начину извршења мере безбедности обавезно лечење алкохоличара из члана 84. КЗ која је одређена правноснажном пресудом, то се стога, по налажењу Врховног касационог суда, као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 84. КЗ од стране другостепеног већа Вишег суда у Смедереву.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен, јер нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у поднетом захтеву уопште не образлаже у чему се конкретно састоји повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним другостепеним решењем није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 84. КЗ на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ружице Дугошије, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин**

**Председник већа-судија
Невенка Важић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**